

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Josefa Baxy a soudkyně JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **L. Z.**, proti žalované: **Vězeňská služba ČR**, se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalované, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 8. 2018, č. j. 11 A 186/2018 – 8,

t a k t o :

I. Řízení se zastavuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce podal u Městského soudu v Praze žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalované, v níž se domáhal, aby soud určil, že úkon žalované spočívající v přijetí žalobce dne 28. 3. 2012 do výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Praha-Pankrác a následné držení žalobce ve výkonu trestu odnětí svobody v dalších věznicích, je nezákonným zásahem. Městský soud žalobu odmítl v záhlaví označeným usnesením.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil proti rozsudku městského soudu kasační stížností.

[3] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 7. 3. 2019, č. j. 1 As 309/2018 – 16, zamítl žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků, neboť uzavřel, že kasační stížnost stěžovatele je zjevně neúspěšným návrhem ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Zároveň v citovaném usnesení stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč ve lhůtě 15 dnů a poučil jej o následcích nesplnění poplatkové povinnosti.

[4] Usnesení č. j. 1 As 309/2018 – 16 bylo stěžovateli doručeno dne 8. 4. 2019, posledním dnem lhůty pro zaplacení poplatku tak bylo úterý 23. 4. 2019. Stěžovatel poplatek v této lhůtě nezaplatil. Podáním ze dne 18. 4. 2019 soudu sdělil, že peníze na úhradu soudního poplatku nemá. Toto sdělení nebylo možné považovat za opakovanou žádost o osvobození od soudního poplatku, o níž by soud musel rozhodnout samostatným

usnesením. O opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, zejména došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení (viz např. rozsudky ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 – 65, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 As 145/2015 – 12, nebo ze dne 12. 10. 2016, č. j. 5 As 120/2014 – 32, a nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 1. 2010, sp. zn. I. ÚS 1439/09, č. 10/2010 Sb. ÚS, odst. 17). S ohledem na skutečnost, že první žádost o osvobození od soudního poplatku soud zamítl z důvodu zjevné bezúspěšnosti návrhu a takové posouzení je nezávislé na majetkových poměrech účastníka řízení, nemůže mít nynější tvrzení o nedostatku finančních prostředků vliv na závěr o nesplnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků stěžovatelem.

[5] Z § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve znění účinném od 30. 9. 2017 pak platí, že „[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.“

[6] Vzhledem ke skutečnosti, že stěžovatel nezaplatil poplatek ve lhůtě stanovené v usnesení č. j. 1 As 309/2018 – 16, Nejvyšší správní soud řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s. zastavil.

[7] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. května 2019

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu